

ความเป็นมาของปัญหา

การมีท่าสในประเทศไทย เริ่มนี้ขึ้นแต่เมื่อไรเป็นปัญหาที่นักวิชาการยังไม่อาจสรุปแน่ชัดได้ แต่ถ้าดูความหลักฐานที่กล่าวดึงท่าสโดยเฉพาะ คือกฎหมายลักษณะท่าส ซึ่งตราขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2180 ในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าปรมินทรมหาภอง¹ ก็กล่าวไว้ว่า เรื่องท่าสในประเทศไทยได้เริ่มมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา

ท่านผู้รู้ไกวิเคราะห์นั้นความคิดที่มีอิทธิพลต่อกฎหมายลักษณะท่าส และกฎหมายลักษณะอื่น ๆ ของไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาไว้หลายท่าน ดังเช่น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำรังราชานุภาพ ไกทรงอธิษฐานไว้ พ่อสรุปไกว่า ไทยไก้น้ำกฎหมายมนุษธรรมศาสตร์ฉบับภาษารามัญมาแปลเป็นภาษาไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยา กฎหมายมนุษธรรมศาสตร์นี้ ฉบับเดิมเป็นของอินเดีย จาริกวิทยาภาษาสันสกฤต มีสาระสัมพันธ์กับวัฒนธรรมพราหมณ์ กิจชารามัญในเมืองแห่งสาวกไก้น้ำกฎหมายมนุษธรรมศาสตร์ฉบับภาษาสันสกฤตนั้นมาแปลเป็นภาษารามัญ แล้วคัดแปลงเนื้อหาในสัมพันธ์กับวัฒนธรรมพราหมณ์ทุกด้าน เป็นเช่นเดียวกับมนุษธรรมศาสตร์ของอินเดีย มนุษธรรมศาสตร์ของรามัญ และพระธรรมศาสตร์ของไทยแล้ว ปรากฏว่า มีบางส่วนเหมือนกัน บางส่วนแตกต่างกัน คงเป็นเหตุระมิการคัดแปลงแนวความคิดในเวลาที่รับคือกันมา² หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช และพิชาน กโนทัย มีความเห็นสอดคล้องกับพระยานินิศาศาสตร์ไฟศาล ว่า คำกริธรรมศาสตร์เป็นที่มา

¹ วิกรม เมลาลานนท์, "ท่าส," สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน

14 (2521): 8626.

² สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาคำรังราชานุภาพ, ตำนานกฎหมายเมืองไทย และประมวลคำอธิบายทางนิคิศาสตร์ (พระนคร: โรงพิมพ์ไทยเขม, 2493), หน้า 13-14.

โดยทรงของกฎหมายไทยสมัยอยุธยา โดยมิได้เคราะห์ประวัติความเป็นมาลະเอียค
เนื่องจากสิ่งที่ทรงพระยาคำรังราชานุภาพ¹ ส่วนวิกรม เมลาณนท์ ได้แสดง
ความเห็นเดียวกับเรื่องหาส และกฎหมายลักษณะหาสโดยเฉพาะ ว่า "สถาบันทางสหง
ชินคูสมัยโบราณ ซึ่งปรากฏในคัมภีร์มานวัตรธรรมศาสตร์ ได้เป็นทั้งแบบของสถาบันทางสหง
ไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยา"²

จากการศึกษากฎหมายลักษณะหาส และกฎหมายลักษณะอื่น ๆ ในกฎหมายตรา-
สามดวงสมัยรัชกาลที่ 1 ซึ่งคราชีโนโดยอาศัยกฎหมายในสมัยอยุธยาเป็นหลัก พบว่ามีเนื้อ
ความหมายแห่งกล่าวถึงหาสในลักษณะที่สือคล่องกับทัศนะในพระพุทธศาสนา เช่น กล่าว
ว่า ถ้าหาสไปบวชในพระพุทธศาสนา จะได้รับความเป็นไทยแก่ตัวเอง³ ลักษณะทั้งกล่าว
มีความตรงกันกับเรื่องในสารัญญาณลสุตร ที่จะนิยาม พระสุคันธปีกตอนที่กล่าวถึงการสันหนา
ระหว่างพระพุทธเจ้ากับพระเจ้าอชาตศรี ความว่า พระพุทธเจ้าได้ตรัสความพระเจ้าอชาต-
ศรีว่า ถ้าคนที่เคยเป็นหาสของพระองค์มานาชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนา เป็นผู้สำ-
รวมกาย ว่าจ้า ใจคีแล้ว พระองค์จะทรงปฏิบัติอย่างไรกับภิกษุรูปนั้น จะทรงรับสั่งให้มา
รับใช้เนื่องแต่ก่อนหรือไม่ พระเจ้าอชาตศรีกราบทูลว่า พระองค์จะไม่ทรงปฏิบัติอย่าง
นั้น แต่จะนิสการ ลูกชื่นยืนรับ นิมนต์ให้เสง บำรุงคัวยบัจจัย 4 พร้อมหงดถวายการคุณแล้ว
อย่างเป็นธรรม พระพุทธเจ้าตรัสต่อไปว่า ที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะผลของการบวชใน
พระพุทธศาสนา⁴

¹พระยานิคิศาสตร์ไหศาล, ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย (นคร: มหา-
วิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2502), หน้า 132.

²วิกรม เมลาณนท์, "หาส," สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน

14 (2521): 8625-8626.

³ก. 2/286.

⁴กรรมการศาสนา, พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง เล่มที่ 9 (กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์การศาสนา, 2511), หน้า 67-68.

จากข้อมูลทั่ง ๆ ข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดพื้นฐานว่า เรื่องท่าสินกู-
หมายตราสามดวงของไทย ซึ่งรวมมาจากการกูหมายลักษณะต่าง ๆ ในสมัยกรุงศรีอยุธยา
นั่นจะเกี่ยวข้องกับเรื่องท่าสินคัมภีร์พระไตรปิฎก เทราหงษ์ของพระพุทธศาสนา และเรื่อง
ท่าสในคัมภีร์มานวารธรรมศาสตร์ของพระราชนั้น แต่จะรับอิทธิพลจากคัมภีร์ฝ่ายໄก มากน้อย
เพียงใด ออย่างไรนั้น ยังไม่เป็นมีผู้ใดศึกษามาก่อน จึงเห็นสมควรศึกษาเบรียบเทียบเรื่อง
ท่าสในเอกสารทั้ง 3 คือ คัมภีร์พระไตรปิฎก คัมภีร์มานวารธรรมศาสตร์ และกูหมายตรา
สามดวงให้ชัดเจน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการทราบลักษณะทั่วไปของท่าสในคัมภีร์พระไตรปิฎก เทราหงษ์ คัมภีร์
มานวารธรรมศาสตร์ และกูหมายตราสามดวง และความสัมพันธ์ของแนวความคิดเรื่องท่าส
ในเอกสารทั้งสามว่า กูหมายลักษณะท่าสในกูหมายตราสามดวงของไทย ได้รับอิทธิพล
จากคำสอนในพระพุทธศาสนา และจากคัมภีร์มานวารธรรมศาสตร์มากน้อยเพียงไร ออย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเบรียบเทียบเรื่องท่าสในคัมภีร์พระไตรปิฎก เทราหงษ์
คัมภีร์มานวารธรรมศาสตร์ และกูหมายตราสามดวง ใน 4 ประเด็นหลักคือ ประเภทของ
ท่าส สตานภากของท่าส การคุ้มครองที่ท่าสได้รับ และการหลุดพ้นจากความเป็นท่าส
ทั้งนี้อาจทำให้ความตึงความรุ้งและซ้อนซ้อนที่เกี่ยวข้องความหมายส่วน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องท่าสจากคัมภีร์พระไตร-
ปิฎก เทราหงษ์ คัมภีร์มานวารธรรมศาสตร์ กูหมายตราสามดวง และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยว
ข้อง แปลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสรุป แล้ววิเคราะห์เบรียบเทียบข้อมูลตามวัตถุ-
ประสงค์และขอบเขตของการวิจัย

ประชyoชนที่จะได้รับจากการวิจัย

ผลจากการศึกษาจะทำให้เกิดความรู้ใหม่ที่สำคัญในเรื่องความหมายของหาส และลักษณะทั่วไปของหาสในคัมภีร์พระไตรปิฎกเดร瓦ท คัมภีร์นานาธรรมศาสตร์ และ กฎหมายตราสามดวง รวมทั้งให้ทราบถึงความสัมพันธ์ทางความคิดในเรื่องหาสในเอกสาร หังสานนน นอกจากนั้น ยังจะให้ประชyoชนที่การศึกษาประวัติศาสตร์และวรรณคดีทั้งไทย และอินเดียทั้ง 2 ฝ่ายล้วนนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นในความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรม ไทยกับวัฒนธรรมอินเดีย

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**